Ч. 114 (14.363). Львів, неділя 24. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долир, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Представники У. П. Р. у премієра ґен. Славой-Складковського.

В пятницю, 22. травня ц. р., в полудневих годинах голова Ради Міністрів генерал Ф. Славой-Складковський принняв представників Української Парляментарної Репрезентації в особах голови УПР пос. Василя Мудрого і заст. голови УПР пос. Володимира Целевича. На конференції обговорено низку справ, звязаних з українським національним життям.

Напад національ-соціялістів на замок кн. Штаремберґа.

ВІДЕНЬ, 23. 5. ПАТ. Жандармерія довідалася заздалегідь, що націонал-соціялісти плянують напад на замок кн. Штаремберга у Ляксембургу (Стирія), тому обсадила його. Коли напасники зблизилися, жандарми стрінули їх стрілами: двох убили, вісьмох арештували, лише провідник утік, — його назвисько невідоме. Причину нападу тримають в тайні.

Неґус відплив до Англії.

ГАЙФА, 23. 5. Райтер. Нині пополудні неґус відплив до Англії на чердаку брит. кружляка „Кептавн“.

...лійці закинули йому, що він ставився прихильно до вербування франц. старшин до абісинської армії.

ІТАЛІЙСЬКИЙ БАНК В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 23. 5. ПАТ. Вчора створили тут відділ Італійського Банку, що в початках буде обслуговувати лише військових та інших европейців. Рівночасно розглянуть справу ліквідації Абісинського Банку.

ІТАЛІЯ ДАЛЬШЕ ПОСИЛАЄ ВІЙСЬКО ДО АБІСИНІЇ.

НЕАПОЛЬ, 23. 5. ПАТ. Вчора відплили до Сх. Африки військові частини на пароплавах „Тевере“ та „Калябрія“.

АПОСТОЛЬСЬКОГО АДМІНІСТРАТОРА АБІСИНІЇ НЕ ВИСЕЛЯТЬ.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Віцеміністер Сувіч заявив франц. амбасадорові, що італ. уряд завісив рішення виселення о. Жароссо з Абісинії. Франц. амбасадор де Шамбрен взяв о. Жароссо в оборону як франц. громадянина; але іта...

ІТАЛІЙЦІ ЗВІЛЬНИЛИ ПОЛОНЕНИХ АБІСИНЦІВ.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Італійці випустили на волю всіх воєнних полонених, що перебували у концентраційному таборі в Нокра. Фашистівська преса добачує у цьому початки повної нормалізації в Абісинії.

НЕ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІДКЛИКАННЯ ЧУЖИХ ВІЙСЬК.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Тутешні міродатні круги заперечують поголоски, немовби італ. уряд зажадав від Франції та Англії відкликання їхніх військ з Абісинії. Італ. круги висловлюють лише погляд, що таке відкликання чужих військ булоб льогічне тому, що тепер безпеку посольств запевнює італ. влада.

Літаки в боротьбі з палестинськими арабами.

ЕРУСАЛИМ, 23. 5. Райтер. Брит. літаки помагають поліції переслідувати виконавців нападів, що ховаються по горах. Вчора вполудне кинули на поліційну станицю бомбу у Яфі, яка нікого не ранила. Хтось підпалив нафтові склади товариства Веклюем Ойль Кампені, але пожежу скоро погасили.

Не заноситься на анґльо-італійське зближення.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Міродатні круги заперечують поголоску, немовби італійський уряд запропонував британському ініціятиву, що довелаб до відпруження між ними. Розмова амб. Грандія з віцемін. Ванситартом мала характер звичайного дипльоматичного контакту

В Еспанії атакують поліційні касарні.

ҐРЕНАДА, 23. 5. ПАТ. В місті Пуебла дійшло до сутички між цивільною ґвардією та членами лівих крайних груп, що хотіли здобути наступом касарню. Підчас стрілянини убили одного рядовика цив. ґвардії, а двох ранили. До Пуеблі вислали військову підмогу

Перед димісією бельґійського уряду?

БРІССЕЛЬ, 23. 5. ПАТ. Як подають з поінформованих кругів, прем. Ван Зелянд задумує зложити на руки короля димісію свого уряду негайно після виборів до законодатних палат, себто в перших днях найближчого тижня. Сподіються, що він дістане місію створити новий уряд і — наскільки вислід виборів на це дозволить — побудує його на засаді „національного обєднання“ себто порозуміння всіх трьох великих партій: католицької, ліберальної та соціялістичної. Прем. Ван Зелянд має плян далекойдучих реформ у політичній, адміністративній та господарській ділянці, а навіть у конституційній.

Фінансова еманципація Північного Китаю.

ПЕКІН, 23. 5. ПАТ. Політична рада автономних провінцій Чагару та Гопей заборонила всім емісійним банкам — отже й нанкінському емісію банкнотів на території обох згаданих провінцій. Цей привілей зарезервований для банку Гопей, що підлягає політ. раді.

Повстання в Бразилії.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 23. 5. ПАТ. Урядовий комунікат заперечує категорично поголоски, немовби повстанці заняли цілу державу Санта Катаріна.

АКАДЕМІЯ ПАМЯТИ С. ПЕТЛЮРИ

відбудеться в неділю 24. ц. м. у Великому Театрі точно в год. 12.15 вполудне.

Концертова частина складається в більшости із симфонічних творів, що вперше виконуються у Львові.

Білети в день академії при касі Великого Театру від 9-ої години рано.

Ідея і кров Сим. Петлюри.

Не будемо сперечатися про те, з яких первнів родиться відродження народів, що серед довгого лихоліття позбувались свідомости своїх історичних цілей і своєї ідейної спільноти чи навіть свого племінного походження і свого імени. Не будемо заводити дискусій, чи більше значіння для відродження німецького народу мали його германські „саги“ чи пламенні „Листи“ Фіхтого, чи щойно у постатях Бісмарка й генерала Шліффена найшли німці свій правдивий вислів. Байдуже нам, чи свою національну велич італійці завдячують голошеному і писаному слову Мадзінія та збройному ділові Гарібальдія, чи може таки — Дантому, який випередив їх на скромних 550 літ та якого нині мало хто знає, як державного діяча й дипльомата, зате ввесь світ і кожна італійська дитина знає, як автора канцон і терцин. Чи Віктор Гюґо чи Жанна д'Арк і Наполеон є символами могутности французького духа, — чи Шекспір, якого англійці обожають як свого національного генія, що належав колись до погорджуваної верстви „комедіянтів“, чи непоправний романтик Байрон або може таки Нельсон своїми особами найвиразнійше пригадують гордий Альбіон?!...

Не шукаймо паралель за горами і ріками, бо найштудерніші порівняння шкутильгають, коли річ іде про такі справи, як народ і його вартість. Погодімся, що відродження українського народу почалося від згадки на багатства усної словесности, від піднесення мови простолюддя до рівня літературної, від літератури, закоханої у мотивах етнографії і фолькльору. Погодімся, що — без огляду на причини — вдача українська сентиментальна, що ген аж до другого десятиліття XX-го ст. любов до садка вишневого коло хати де-де перемагала любов і до зброї і до прозаїчної торговлі чи ремесла, та що вся колишня славетня традиція українського козацтва залишила по собі слід — у сентименті до барвистої декорації славної бувальщини. Обмежімся до ствердження такого факту, якого ніхто не може оспорювати, бо перейшов він уже до підручників рідної історії: що аж до самого вибуху світової війни галицькі українці, батьки та їхні сини, бокували від „штандової“ військової служби, що вся українська галицька молодь була „наставлена“ на бюрократичну карієру, — і що перший український революційний парлямент у Києві захоплювався у 1917 році ідеями народньої міліції, а джерелом оплесків української публики були їхні шлики і жупани. І здається ніхто вже...



Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памяткових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. **Вийшла праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра** (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.

сьогодні не стане перечити, що романтична декорація займала в українській революції стільки місця, що коли згадуємо ту революцію, то обовязково пригадуються відразу — дзвони Софійського собору...

Чи можна дивуватись, що серед такої української дійсности ввесь культ нації зосередився на особі поета, який у чудовій гармонії вмів оспівувати садок вишневий, Дніпро і кручі, та одночасно бити у боєві літаври: кликати до порвання кайдан та ставити зледащілим землякам перед очі кривавий епос гайдамаччини. Чи можна дивуватись, що не міг у нас прийнятись культ ні одного з великих українських полководців, що по нинішній день у самих таки українців царює повна несвідомість величини Богдана Хмельницького, одної з наймогутніших постатей усесвітньої історії, що навіть Мазепа, культ якого пробували у нас викресати в останньому десятилітті, — живе у поглядах загалу як невдачник із романтичними акцесоріями, що їх дочепили йому чужинецькі поети. І чи можна дивуватись, що треба було аж паризького вбивства, щоб постать Симона Петлюри очистити в очах всього українського народу з намулу безприкладних клевет і насмішок, якими обліплювали її свої та чужі за його життя.

Чи Симон Петлюра це заперечення української романтики? І так і ні. Симон Петлюра давав себе теж поривати революційній романтиці. Але той білий кінь, якого так не міг йому забути (з підсвідомої зависти?) Винниченко, не займатиме в історичних монографіях Симона Петлюри більше місця, ніж має її займати природа романтика революційного часу. Бо істота неписаного заповіту, що його залишив Симон Петлюра, бо **історичний і політичний зміст імени Симона Петлюри** — цілком інші, поняттю романтики дійсно суперечні. Цей зміст уміщається у двох точках, разом у коротких чотирьох словах: **1) Армія і 2) Боротьба з Росією.** Регулярна армія, організована і кермована військовими фахівцями та зберігана в якійнебудь формі при всяких обставинах, як виразник державницьких змагань і як найяскравіший показчик державности. І боротьба з Росією, як найбільшим ворогом України, з тією Росією, що є запереченням України, як держави і нації, — боротьба всіми засобами і серед усяких обставин, при чийнебудь допомогі і за якунебудь ціну.

Фанатизм збройної сили і фанатизм послідовної боротьби з Росією аж до її розподілу на національні держави — це речі настільки для українців нові, що треба́ тільки дивуватися, коли́б вони відразу найшли були повне зрозуміння і підтримку у тому громадянстві, яке ще в 3-ім Універсалі тужило за центральним російським урядом та яке щойно після голодової катастрофи 1933 року, під загрозою фізичного винищення нації, почало кристалізувати свій справді соборницький політичний світогляд. Треба було перейти тегенну повного провалу державницьких спроб на всіх частинах тієї території і пережити повну катастрофу всіх політичних концепцій, зроджених із розпучливої пошуканки за виходом та з досконалого хасу політичної думки, щоб укінці дійти до зрозуміння стійких і від ніякої коньюнктури незалежних правд, заключених у заповіті Симона Петлюри.

Не шукаючи паралель між ситуацією українського народу й різних чужинецьких народів у часах лихоліття та відродження, не станемо шукати й порівнянь між різними постатями української історії. Бо річ не у постатях, в їх особистих прикметах, в гарних і поганих рисах їхньої вдачі. Річ напр. зовсім байдужа, що Богдан Хмельницький перевищував Симона Петлюру військово-організаторським та полководницьким хистом, що Виговський був гладшим дипльоматом, а Петро Дорошенко вгинався під тягарем внутрішнього конфлікту, викликаного „льояльністю" турецького союзника, якого поручав розум та проти якого бунтувалося серце, — або що Іван Мазепа перевищував усіх попередників і наслідників всесторонньою ерудицією. Все це подробиці, цікаві для спеціялістів. Річ єдино суттєва, це та нитка, яка всіх їх із собою вяже: **безперервність державницької традиції.** І коли поруч із тими іменами стає імя Симона Петлюри, то це його місце визначене однаково хронольогічною, як прагматичною методою оцінки історичних явищ: Симон Петлюра навязує безпосередньо до традиції післямазепинської політичної еміграції, зродженої з полтавської катастрофи, яка у свою чергу спиралася на тих самих політичних засновках: війна за поділ „неподільної" Росії. І тому „мазепинець" і „петлюрівець" мали і мають в устах москалів точнісько те саме політичне значіння, — значіння українського національно-політичного сепаратизму, окремішньої національно-політичної самостійницької ідеольогії.

Не стало Симона Петлюри, але залишилася ідеольогія. Та ідеольогія, яка не була новим і монопольним винаходом Симона Петлюри, але яку Симон Петлюра підніс із вулиці, на якій вона лежала придавлена безхребетною малоросійщиною, — плодом поверх 250-літнього перебування під рукою „царя восточного православного", — з вулиці, на якій лежала столочена воєнно-революційним розгардіяшем, знеможена вірою тодішніх провідників у спільноту ідей із російською демократією. Підніс ту ідеольогію Симон Петлюра, очистив її з пороху і виніс високо, щоб бачили її грядущі покоління нації, як смолоскип на свому шляху. А щоб шлях був ще видніший — покропив його своєю кровою.

Тією кровою сцементував усі частини поділеної кордонами й пересвареної політичними й соціяльними групами — рідної нації. І та кров має таку силу, що час її не стирає. Сьогодні, в десять літ після того, як почервонів камінь паризького бруку, суцільність почувань і єдність думки довкола особи Симона Петлюри ані трошки не менша, ніж була над його відкритою могилою. І хоч із ходом часу імя Симона Петлюри щораз густіше огортає серпанок легенди, проте ідея, яку символізує його особа, з кожним роком ясніша. І тому в десяті роковини його смерти поклоняються тіням його всі, для яких дорога ідея: ідея державности, ідея збройної сили, ідея боротьби з Росією.

І. Кедрин.

Лугове Свято у Львові

в 10-ті роковини смерти Головного Отамана Військ України **Симона Петлюри** відбудеться в неділю 24. травня ц. р. з такою програмою:

В год. 9 рано полева Служба Божа в Луговому Городі, яку відправить Преосв. д-р Іван Бучко та виголосить проповідь.

Після того посвячення памяткової таблиці в честь Гол. Отамана Петлюри.

В год. 4. попол. на майдані „Лугу": Промови: 1) Ритмічні вправи — Журавлі. 2) Мішані вправи малих луговиків (чок). 3) Вправи луговичок хустинами. 4) Вправи луговиків палицями. 5) Мішані вправи луговиків і луговичок. 6) Ритмічні вправи малих луговичок. 7) Пластичні вправи луговичок „Молитва". Роздача нагород і дефиляда з нагородами.

Перед Службою Божою, при кінці Служби Божої, пополудні перед вправами і на закінчення вправ відіграють 4 луговики на трембітах жалібну пісню.

„Великий Луг" повідомляє, що свято відбудеться невідкличо без огляду на погоду.

Касація у справі вбивства мін. Перацького.

Апеляційний Суд у Варшаві зладив уже мотиви до присуду в справі вбивства мін. Перацького і переслав їх оборонцям засуджених. До 26. травня ц. р. всі оборонці внесуть касацію від цього присуду до Найвищого Суду і таким чином справу за вбивство мін. Перацького розглядатиме ще Найвищий Суд.

З нашої кооперації.

ПРОГУЛЬКА КООПЕРАТОРІВ ДО ДАНІЇ І ШВЕЦІЇ.

Як минулого, так і цього року відбудеться прогулька українських кооператорів до Данії і Швеції. Вона буде тривати від 16.—24. червня з Гдині і до Гдині. У прогульці візьме участь 11 осіб, з того 9 ревізорів Ревіз. Союзу Українських Кооператив і два кооператори з провінції.

КРАЄВИЙ ЗІЗД ОКРУЖНИХ СОЮЗІВ У ЛЬВОВІ.

В суботу 16. травня відбувся у Львові в салі „Української Бесіди" Зїзд Окружних Союзів, скликаний Центросоюзом. На Зїзд завізвав Центросоюз усіх організаторів, торговельних референтів та агрономів, які явилися в числі понад 100 людей. Наради Зїзду почалися в год. 11 передпол. Перший обширний реферат на тему „Завдання і методика праці організаційних відділів" виголосив голова Надзірної Ради Центросоюзу сен. Остап Луцький. Після дискусії над цим рефератом, здав звіт інж. М. Творидло, дир. І. Мартюк і дир. О. Радловський зі збуту сільсько-господарських продуктів у 1936/37, а інж. д-р Е. Храплйвий зреферував справу співпраці „Сільського Господаря" з Центросоюзом та завдання агрономів. Жива дискусія над цими рефератами, яка видвигнула та вияснила чимало нових питань, затягнулася до 8 год. веч. Після того дирекція Центросоюзу запросила всіх учасників Зїзду на спільну вечерю, у якій взяли участь також сеніор нашого кооперативного руху д-р Кость Левицький, голова Ради РСУК інж. Ю. Павликовський та представники наших господарсько-економічних централь.

СКІЛЬКИ КООПЕРАТИВ ОБЄДНУЄ Р.С.У.К.?

З кінцем 1935 р. було членами Ревіз. Союзу Українських Кооператив 3.013 кооператив. Супроти стану в 1933 році зменшилося число членів РСУК на 181 кооператив. Пояснюється це тим, що на основі розп. мін. скарбу з 9. IX. 1934 р. відпали від РСУК 423 кооперативи північно-західних і західних українських земель у Польщі. Зате в 1934 р. прибуло в члени РСУК з території трьох східногалицьких воєвідств нових 177 кооператив, а в р. 1935 нових 86 кооператив. Убуло за мин. рік 14 кооператив.

СКІЛЬКИ Є ЧЛЕНІВ І ПЛАТНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВАХ?

Статистика союзних кооператив РСУК за 1934 р. подає, що 2.925 обслідуваних статистикою кооператив усіх ступнів мало 492.062 членів, у тім 432.098 рільників, себто 89.9 прц. Серед членів було 70.863 жінок, отже відсоток жіночого членства в кооперативах є 14.4 прц. проти 12.8 прц. У 1933 р. загальне число членів кооператив збільшилося в 1934 р. на 43.836 осіб, або 9.8 прц. Це збільшення членів припадає головно на молочарські кооперативи. Платних працівників у кооперації було в 1934 р. 12.109 осіб, себто воно зросло в 1934 р. на території трьох сх.-галицьких воєвідств на 256 одиниць.

ЗБУТ СІЛЬСЬКИХ ПРОДУКТІВ ЧЕРЕЗ ЦЕНТРОСОЮЗ.

Збут сільсько-господарських продуктів через Центросоюз побільшився в 1935 р. дуже значно, головно в ділянці збуту збіжа. І так у 1934 р. продано збіжа і фасолі разом 515 тон, а в 1935 р. 1.500 тон. За 4 місяці 1936 р. продано вже 5.444 тони. Кількість збіжевих магазинів зросла з 24 в 1934 р. на 29.

В. Л.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол. або 50 сот.

М. ВОЗНЯК.

Пієтизм Петлюри до Франка.

Відбиткою з травневої й червневої книжок „Украинской Жизни“ 1913. р. вийшла півтораркушева стаття С. Петлюри п. з. „И. Франко — поэтъ національной чести“. В перекладі на українську мову вийшла вона до його збірки літературно-критичних мініятюр, виданої п. з. „Незабутні“ в Київі 1918. р., куди увійшли нариси про Шевченка, Івана Тобілевича, Франка, Коцюбинського й Михальчука.

Автор підніс, як поетична творчість і взагалі вся літературна й науково-громадська діяльність Івана Франка притягає до себе дослідника величезною і ріжнородною продукцією. „Це ускладнює працю дослідника й завдасть труднощів майбутньому біографові, бо кожна сторінка літературної чи наукової діяльности вимагатиме окремого освітлення й докладного знайомства з відповідними галузями науки й літератури. Та тільки цим не вичерпуються труднощі праці при досліджуванні літературної спадщини Франка й виясненні його заслуг для відродженої України. Франко, як письменник і діяч, неспокійний, поривчастий, не вільний від гостроти, що випливає з його палкого темпераменту. Ці риси виявляються не лише у виборі тем і способі їх трактування, але й у загальному тоні й формі його літературного письма, здебільша яскравого, виразного, позбавленого шабльоновости, що завжди притягає до себе увагу навіть тоді, коли читач у корені не згідний з автором“.

Звичайний трагізм долі тих, що кидають нові слова, піддають нові думки й кличуть до нових діл, подвоювався у Франка через те, що „гіркий келих незадоволености, досади, образи, а часом і гніву за рідний нарід, що не доріс до співця, міг отруїти свідомість поета“, і через те, що знесилений Франко упадав під тягарем праці, за яку взявся мимоволі, щоб створити культурну й громадську силу рідного народу, а яка відстрашувала інших „і своєю новиною, і сміливістю, і позірною небезпекою“.

В поезії Франка підкреслив Петлюра „правдиве й глибоке відбиття психольогії *активного українця*, що збагнув усю безвиглядність становища, в якому опинивсь його рідний нарід, і щільно підійшов до втрат його національної вдачі, до червоточин національної волі. Ось чому знати його поезію — значить наблизитись до пізнання нас самих. Полюбити творчість цього поета — значить знайти в ньому джерело не тільки естетичної втіхи, але й „засіб вражінь, що організують психіку українця й оздоровлююче впливають на його віковими історичними негодами помяту волю“. А що Франко не любив свого народу любовю сліпця, тому „полюбити поезію Франка — не значить заплющувати очі на хиби й негативні риси народнього життя, а навпаки придбати протиотруту проти національної виключности“.

Та Франко не тільки співець прекрасного і провісник національного відродження, „він — „муж поради“, навчений знанням людської душі взагалі й душі українця зокрема, яку збагнув він і в минулій долі українського народу й в її проявах у сучасності. Це надає прибраним у мистецькі форми ідеям Франка особливої цінности, бо відчуваєш, як глибоко він їх продумав і зрозумів, як палкість і бурхливість його настрою гармонійно злилися з дозрілістю і психольогічним обґрунтуванням думки. Франко належить до тих поетів, що приваблюють до себе більше глибиною всієї творчости, ніж гарною формою останньої, різьбленим словом або мельодією ритму, хоч і з цього боку багато його творів помічені печаттю справжнього таланту й гетевської „ласки божої“. Ось чому творчість Франка, як і всякого справжнього мистця, задовольняючи вимогам, які ставимо до прекрасного, одночасно набуває і виховних рис: у Франка багато береш, багато вчишся й багато чим себе збагачуєш“.

Відбиття змісту національного життя в творчості Франка таке глибоке й історично вірне, що „здається, не можна зрозуміти психольогії українського громадянства 80—900 рр., не познайомившись із його поетичними інтерпретаціями, які створив Франко з тими мистецькими зразками, поемами й піснями, мотиви яких навіяні моментом, сучасним поетові“. Творчість Франка чимало допоможе історикові українського відродження, а „про те, що дав цей визначний українець своєму краєві, що він дав у творчу скарбницю української національної культури і які взагалі його заслуги в справі відродження України, будуть написані книги“.

Обовязок української журналістики причинитись і від себе до майбутнього діла, тому автор зупинився на одному моменті з різнородної своїм змістом творчости Франка, на моменті національної чести й національної самоповаги, виказуючи, як у патріотизмі Франка нема місця на особисте щастя чи користь. „Любов Франка до рідного народу загально людська своїм змістом, звязана з безперестанною працею, „кривавою в серці раною“, що завжди болить, що завжди примушує його „думати про добробут народу“. Ця „незмірна любов“, що заповнює собою усю істоту поета, ніколи не повинна випускати, зменшатись у своєму

Перед великим політичним процесом ОУН. у Львові.

Перед судом присяглих відповідатиме двацять трьох молодих українців (ок).

В понеділок 25. травня ц. р. перед надзвичайною лавою присяглих суддів у Львові почнеться новий великий політичний процес проти 23-ох молодих українців та українок. На лаві підсудних засядуть: 1) Степан Бандера, 2) Роман Шухевич, 3) Ярослав Макарушка, 4) Олександер Пашкевич, 5) Ярослав Спольський, 6) Володимир Янів, 7) Ярослав Стецько, 8) д-р Богдан Гнатевич, 9) Володимир Коцюмбас, 10) Богдан Підгайний, 11) Іван Малюца, 12) Осип Мащак, 13) Евген Качмарський, 14) Іван Ярош, 15) Роман Мигаль, 16) Роман Сеньків, 17) Катруся Зарицька, 18) Віра Свенціцька, 19) Анна Дарія Федак, 20) Осип Феник, 21) Володимир Івасик, 22) Семен Рачун та 23) Іван Равлик.

Прокуратор притягнув до відповідальности 17 підсудних за приналежність до ОУН, крім 5-ох підсудних, а саме: Степана Бандери, Богдана Підгайного, Івана Малюци, Евгена Качмарського, Романа Мигаля і Катрусі Зарицької, яких суд уже засудив за це у варшавському процесі.

Крім того 12-ох підсудних, а саме: Ст. Бандеру, Б. Підгайного, Р. Мигаля, Е. Качмарського, І. Яроша, Р. Сенькова, К. Зарицьку, І. Малюцу, О. Мащака, С. Рачуна, Р. Шухевича та В. Свенціцьку притягнув прокуратор до відповідальности за вбивство студ. Я. Бачинського, за пляноване вбивство невідомого ученика VII. кл. філії української гімназії у Львові, далі за вбивство бл. п. дир. Івана Бабія, за пляновані вбивства: большевицького консуля у Львові, ред. Антона Крушельницького, вязничного комісаря у Львові Володислава Кособудського, волинського воєводи Юзефського та за підложення петарди у друкарні Яськова у Львові. З цього двох підсудних: Ст. Бандеру і Богдана Підгайного прокуратор притягає до відповідальности за підготову і доручення приказу виконати всі вище згадані злочини, а 10 інших вище згаданих підсудних відповідатимуть лише за один або два злочини, чи пак за підмову і допомогу при виконанні поодиноких злочинів.

Пятьох підсудних, а саме: д-р Б. Гнатевич, В. Коцюмбас, В. Свенціцька, Д. Федаківна та С. Рачун відповідатимуть з вільної стопи.

Засуджених у варшавському процесі перевезли вже 20. травня ц. р. до Львова. Засуджених вязнів везли [illegible] кожного з них в окремому переділі вагону під наглядом 4-ьох поліцаїв. Підсудних буде боронити коло 15 оборонців, між ними: **д-р В. Старосольський, д-р Л. Ганкевич, д-р С. Шухевич, д-р К. Паньківський, д-р О. Павенцький, д-р П. Евин, д-р Е. Давидяк**, та інші зі Львова, мабуть теж д-р В. Загайкевич з Перемишля. Оборонці вже відбули спільну нараду, але покищо не устійнили ще, хто буде боронити поодиноких підсудних.

Предсідником трибуналу буде суддя Дисевич, обвинувачуватиме прок. Прахтель-Моравянський. Акти справи обіймають більше ніж 35 томів, сам акт обвинувачення має 79 сторін машинового письма. На розправу покликав сам прокуратор 35 свідків, оборонці теж покликали багатьох свідків. Тому процес розписаний на шість тижнів і скінчиться щойно при кінці червня або з початком липня.

ПОГРОЗИ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БУКАРЕШТ, 23. 5. ПАТ. Обговорюючи положення в Австрії, правий часопис „Порунка Времії" пише, що як на аншлюс так і на реставрацію Габсбургів відповілиб усі держави Малої Антанти негайною мобілізацією.

РОЗБУДОВА ШЛЯХІВ У АРГЕНТИНІ.

БУЕНОС АЙРЕС, 23. 5. ПАТ. Аргентинський уряд рішив видати за 3 роки 300,000.000 пезів на будову шляхів.

У ГРЕЦІЇ НЕ БУДЕ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

АТЕНИ, 23. 5. ПАТ. Міністер фінансів заперечує поголоски про пляновану девалюацію драхм.

Показ української народньої вишивки у Національному Музею.

Національний Музей, закінчивши впорядковувати збірку української народньої вишивки, що обіймає чотири тисячі зразків, має змогу показати ширшим колам громадянства ту частину збірок, якої досі не міг виставляти. З народньої вишивки були в Національному Музею ось такі вистави: 1918 — гафтів XVII—XVIII вв. і рушників з Наддніпрянщини, 1921 — частина гуцульської збірки пок. проф. В. Шухевича, 1926 — збірки А. і І. Бачинських із Стрия, та 1932 — подільських вишивок із збірки Александровича. Теперішня 56-а з черги вистава в Національному Музею буде присвячена народнім вишивкам — збірки А. і В. Кабаровських, складеної у Ґмінді із зразків вишивок ріжних повітів, Е. Озаркевич-Величкової з Покуття 80-тих років, дрібних збирачів з галицької території, вибраних зразків подільських вишивок за першу половину XIX. віку збірки Александровича, та дуже поважної збірки п. Стефанії Качмарської з Бережанщини.

Для кращого зрозуміння нашої народньої вишивки дві окремі салі присвячено прекрасній збірці Основника Музею, що обіймає боснійські, великоруські і мордовські вишивки та орнаментаційно споріднені з ними східні килими. Цей порівняльний матеріял дає змогу видцеві наглядно переконатися про окремішність розвитку українського народнього орнаменту у техніці виконання вишивок, як теж у доборі кольорів. Правда, в народньому побуті збереглися такі елементи орнаменту, що на їх основі можна говорити про споріднення української вишивки з вишивками інших народів, зокрема ж славянських і східних. Одначе ближча знайомість із таким спорідненням поодиноких мотивів української вишивки виказує, що ступінь цього споріднення не сягає глибше і ширше, як споріднення української мови, побуту і словесности з деякими славянськими і східними народами. А що в науці генеза народньої вишивки - вязанки - плетінки - килиму - ткани досі ще не досліджена в нас якслід, то ставити гіпотези в цьому напрямку на основі дрібної частки пізнаного матеріялу ще передчасно. Наука ще сьогодні не вирішила основного питання про те, чи народнє мистецтво є вповні самостійною ділянкою творчости невідомих мистців з народньої маси, чи тільки мистців для народньої маси, або навіть лише придатком до витворів ремесла для заспокоєння потреб народнього побуту. Не устійнено теж іще взаємин між т. зв. дрібним прикрашуванням та великим мистецтвом історичних стилів продовж віків. Покищо відповідь на ці питання є тим більше необхідна, що перед- і повоєнний час XX. віку викинув на ринок велику масу промислових продуктів під назвою „народнього мистецтва" всяких національно-племінних відмін. Досліди над справжнім мистецтвом народньої маси мають навчити нас відріжняти живу красу мистецького твору від придуманого механічного складання елементів народньої орнаментики на ужитковому фабрикаті.

Є в нас чимало даних, що вказують на близьке споріднення орнаментаційного мотиву, та навіть груп цих мотивів у народньому мистецтві української території та території інших на-

напружені, а навпаки — безперестанку горіти в душі".

Коли в Шевченка була глибока віра, що історія його рідного народу ще не скінчилась і він скаже своє слово, „в поезії Франка ми маємо діло з перетворенням віри в певність, у переконаність того, чому вірило попереднє покоління". Тому він закликував до зближення розсипаних сил і розгублених на історичному шляху, щоб подвижники національної праці

Чесно послужили
Для матері службу.

„Франко — поет національного сорому, але не того, що спалахне в останній раз і погасне в чаду дальшого підупаду, а того, що революціонізує свідомість, примушує глибоко зазирнути у власну душу й запалюється полумям відродження. В цьому полягає велике і симптоматичне значіння творчости Франка як поета української сучасности".

Свій нарис закінчив автор словами: „Поезія Франка, як хміль, непокоїть і викликає ці (творчі національні) сили, і як іскра запалює працю національної свідомости. В цьому полягає величезне значіння „дару", який приніс поет генієві народу, в цьому — одна з величезних заслуг співця, що проспівав нам бадьору пісню про честь і гордість народу".

Цих пару висловів і думок із статті Петлюри, надиханої справжнім пієтизмом до Франка, пригадав я, головно тим, що не читали її, в місяці, в якому відійшли від нас і Франко й десять років пізніше автор статті, як мученик за ідею державної незалежности України. Яким улюбленим поетом був для нього Франко, шире свідоцтво цього маємо в одному рукописному документі, а саме в листі, пересланому рівночасно з російською „відбиткою статті з „Украинской Жизни" й збереженому в архіві Франка в Бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (ч. 427/1628). Ось текст цього подвійно цікавого й цінного документу:

Дорогий приятелю,

При цім листі посилаю Вам невеличку брошуру в російській мові „И. Франко — поэтъ національной чести", що раніш надрукована була на сторінках „Украинской Жизни".

Це — скромний дар моєї глибокої поваги до Вашої ріжноманітної діяльности і моєї любови до Вас, як до поета.

Певно у кожного, хто любить поезію, хто відчуває красу слова поетичного, є „свій" поет, найбільш улюблений, той, кого перечитують не раз і не два, до творів котрого мимоволі простягаються руки, коли відчуваєш потребу краси, або коли душа болить.

Від того часу, як пізнав я красу поетичного слова, таким поетом для мене стали Ви, а я зробився отим невідомим для Вас читачем Ваших творів, про якого Ви згадуєте в „Semper tiro":

„Мій друже, що в нічну годину тиху
„Отсі рядки очима пробігаєш
„І в них народньому зарадит лиху,
„Чи власним болям полекши шукаєш..."

Я не знаю, чи я вірно, як слід, зрозумів момент „національної чести" в Вашій творчости поетичній; не мені також судити, чи те розуміння я зробив переконуючим для інших, моїх слухачів, коли виступав, як лектор перед московською авдиторією, і моїх читачів, коли випускаю окремим виданням свою статтю, — та мені так хотілось і свою скромну дань поваги принести Вам в дні ювилею.

Складаю Вам подяку за ті святочні переживання, яких я зазнав, перечитуючи Ваші твори, за обновляючі душу враження, які я відчув, коли межи мною — Вашим читачем — і Вами — поетом встановлювалась якась дивна інтимна звязь, що дає її справжня поезія.

Прийміть же мій скромний дар — отсю брошуру, — і не судіть мене, коли знайдете в ній щось невірного та невідповідного.

З глибокою пошаною до Вас і любовю

С. Петлюра.

...уальностей. Є і на цій виставі чимало матеріялу на основі якого можна говорити про близьке й дальше споріднення українського народного мистецтва — чи то з великоруським північно-східних губерній, чи з боснійським, кавказьким, малоазійським та перським, чи навіть з мордовським ткацько-вишивальним мистецтвом. А все ж з цих тут і там ясно відзначених рис споріднення годі робити висновки про історію і генезу якогось там „людового“ мистецтва. Повстання людового мистецтва і його загальний розвиток дуже мало прослідженi.

Заки появиться у нас такий знавець мистецької народньої творчости, що зможе схопити її в рамці глибоко продуманої системи, сьогодні треба подумати про однородну систематизацію скарбів народнього мистецтва, що є в поодиноких збірках, головнож у музеях — за родами в часовому порядку місцевого походження. На основі такого огляду легко буде означити групи споріднені і ріжні, щоб дати образ внутрішнього звязку між місцевими орнаментами та намітити ланки, які в цьому ланцюху бракують.

Тимто на обласні музеї паде великий і тяжкий обовязок збирати і зберігати зразки народнього мистецтва, що пропадають. Працівники обласних музеїв повинні памятати, що велика свобідна мистецька творчість народу вмерла вже давно, коли ввесь його побут став заспокоювати свої потреби у фабрикатах. Діячі обласних музеїв повинні вміти відріжнити памятку справжнього народнього мистецтва від витвору ремісничого промислу, хочби і найкращих мистців у своєму ремеслі.

Матеріял для цієї вистави впорядкувала співробітниця Музею у відділі консервації Лідія Паращук, яка перевела остаточну систематизацію матеріялу, що досі був на складі і у свому стані зовсім не надавався до вистави. Систематизація йшла за місцевостями, на підставі ознак техніки і кольористики.

І. Свенціцький.

СОЮЗ БАЛКАНСЬКОЇ ПРЕСИ.

БУКАРЕШТ, 23. 5. ПАТ. З ініціятиви директора пресового бюра румунського мін-ва закорд. справ зберуться 11. червня в Букарешті представники преси держав обєднаних у Балканській Антанті, щоби оснувати союз балканської преси.

В УССР ТОРГУЮТЬ ПОТАЙКИ ЗЕМЛЕЮ.

МОСКВА, 23. 5. ПАТ. З Винниці повідомляють, що члени колхозів часто продають свої прозділи поодиноким господарям. У Маяновці за останні роки ствердили 17 таких нелегальних трансакцій.

Прогулька до Риму.

Комунікат ч. 2.

На перший комунікат у справі прогульки до Риму, що має відбутися з нагоди всесвітньої вистави католицької преси, зголосилось вже дотепер вистарчальне число зголошень. Однак, щоб дати охочим можливість ще додатково зголоситися, продовжуємо остаточно речинець до 10. червня ц. р.

Шлях прогульки: Львів, Відень, Венеція, Рим, Неаполь-Помпеї, кораблем до Генуї, Інсбрук, Зальцбург, Мюнхен, Берлін, Варшава, Львів.

Час прогульки від 15. липня приблизно до 5. серпня ц. р. Кошти (пашпорт, візи, переїзд, повне удержання) до 500 золотих від особи.

У поворотній дорозі між іншим затримка в Зальцбурґу в часі конґресу „Пакс Романа“ і в Берліні підчас світової Олімпіяди.

Зголошені подбають найдалі до 10. червня ц. р. про такі документи, потрібні до вироблення пашпорту: „довід особісти“ (евентуально старий пашпорт), „свідецтво обязательства“, військову книжечку, 2 знимки (приписового формату), свідоцтво замешкання, а позальвівські мусять мати крім цього дозвіл старости на виїзд.

З хвилиною, коли Організаційний Комітет дістане остаточну відповідь у справі пільгових пашпортів, кожний зголошений дістане письменне повідомлення, коли треба надіслати вище згадані документи і зачет на кошти подорожі.

При зголошеннях просимо залучати марку на відповідь.

Письма надсилати на адресу Генерального інституту Католицької Акції, Львів, вул. Зімеровича 3 (тел. 257-87).

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Др Маркіян Даврович. Роман Данилевич.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Сторінки з діяльности Симона Петлюри на еміґрації.

Внаслідок програної війни з большевиками Уряд Української Народньої Республики на чолі з його найвищим провідником Симоном Петлюрою в листопаді 1920 р. опинився на еміґрації. Однак С. Петлюра не вважав цю поразку за остаточний вислід визвольної боротьби українського народу, а лише за прикрий епізод у боротьбі, що має продовжуватися доти, доки український нарід не вибоpе собі давно жданої волі.

Перебуваючи на еміґрації, С. Петлюра ввесь час дбав про збереження державного центру, про обєднання всіх активних сил українського народу в його боротьбі за незалежність, про зацікавлення чужинців українською справою, щоб відтягти їх від повної байдужости до долі українського народу, що перебуває в лабетах московських окупантів.

Ще не час підводити підсумки тої праці, що її перевів С. Петлюра на еміґрації, бо це стане можливе аж тоді, коли біографам С. Петлюри будуть приступні не тільки урядові архіви, але і приватне листування С. Петлюри. З цього погляду, на мою думку, бажана кожна інформація, що відкриває ту чи іншу сторінку з діяльности С. Петлюри на еміґрації і це спонукує мене подати тут деякі фраґменти із своїх особистих спогадів про С. Петлюру, і з його листів до мене за час його побуту на еміґрації, саме в одній ділянці громадсько-політичного життя — в культурно-освітній справі.

С. Петлюра особливо велике значіння надавав пропаґанді української справи за кордоном і дуже тішився кожним здобутком на цьому полі. Для цього він використовував кожну нагоду, що відкривала можливість поширити серед чужинців правдиві відомости про дійсний стан України під большевицьким пануванням та освітлити їм лицарську боротьбу українського народу за свою державність. Зрозуміла річ, що С. Петлюра не пропускав нагоди відрядити для пропаґанди серед чужинців тих українців, що самі зазнали большевицького раю та, добре володіючи німецькою чи французькою мовою, могли докладно переповісти чужинцям про страхіття большевицької неволі.

Ось, нпр., офіційний лист С. Петлюри до мене, як до керуючого міністерством освіти, такого змісту (з дня 21. грудня 1921. р.): „З „Української Трибуни“ я довідався, що С. Ф. Русова ніби вирвалась з большевицького пекла і перебуває тепер у Львові. Радіючи, що наша заслужена громадянка опинилась поза межами впливу большевицької влади, я хотів би, щоб Уряд негайно заопікувався С. Ф. Русовою і обміркував справу доцільного використання її для наших державних потреб за кордоном. Конкретно: вважав би за невідкладне делеґувати Софію Федорівну за кордон для праці інформаційної та аґітаційної на зразок тої, яку переводить В. Коваль. Із звітів послів наших А. Лукашевича, Смаль-Стоцького, М. Славінського та О. Шульгина я бачу, якою корисною була подорож В. Коваля до Варшави, Праги, Берліна та Парижа. Але з тих же звітів я бачу, що розпочату Ковалем працю треба продовжувати за допомогою діячів наших, що так само, як і В. Коваль, недавно вирвались з большевицького пекла і можуть на підставі власних переживань і досвіду чимало уділити відповідних інформацій за кордоном в цілях боротьби з большевицьким гіпнозом. Думаю, що Софія Федорівна з її щирістю, гарячим темпераментом громадянки та знанням французької мови могла би успішно продовжити працю В. Коваля і чимало прислужитись за кордоном для нашої справи. Очевидна річ, що паралельно з цим для міністерства освіти і Червоного Хреста вонаб могла виконати спеціяльні доручення, які ій повинні, користуючись випадком, ці установи дати. Отже, коли звістка „Укр. Триб.“ є правдивою, прошу через Раду міністрів мою пропозицію негайно перевести, повідомивши мене про наслідки. Перед виїздом Софії Федорівни за кордон я хотів би її бачити, щоб дати їй і персонально доручення щодо її праці“.

С. Русовій дійсно вдалося побувати в декількох европейських краях, беручи участь в ріжних міжнародніх конґресах і конференціях. С. Русова головне журилась за випрошення стипендій при університетах Европи та Америки для нашої молоді. Обіцянок було багато, але з того майже нічого не виконано.

Я вже мав нагоду у своїй статті „Освітня політика на Україні за часів Директорії“ у „Збірнику памяти Симона Петлюри“ (Прага, 1930.) вказати на те, як болів С. Петлюра інтересами нашої молоді. Дозволю собі подати тут вперше ще декілька прикладів.

1923 р. Український Центральний Комітет у Польщі зорганізував у Варшаві курси українознавства переважно для тамошніх студентів-українців. На чолі цих курсів стояв Олександер Саліковський. С. Петлюра подбав про збільшення субсидії для цих курсів та постійно піклувався за піднесення їх наукового рівня. Так, у листі з дня 24. травня 1923. р. до керівника курсів О. Саліковського (копію цього листа С. Петлюра одночасно надіслав мені) С. Петлюра висловлює побажання про включення до програми курсів українознавства нового предмету — українського державного права та про поширення студій на

господарчим становищем України з огляду на актуальне значіння тих студій у майбутньому. Крім того, С. Петлюра в тому самому листі висловлює побажання про оголошення друком лекцій, бо „такі оголошені друком лекції булиб обєктивним доказом і тої творчої праці, що на курсах провадиться, і привернулиб активну симпатію до них громадянства“.

У приватному листі до мене з дня 19. червня 1924. р. С. Петлюра писав: „Справа з стипендіями для студентів у французьких школах, піднята панею Мишківською по наших вказівках, буде розглядатись комісаріятом Ліґи Націй через два місяці. В цій справі там вимагають спеціяльного меморандума з фактичним і цифровим матеріялом. — Для полагодження справи з приміщенням наших дітей до французьких шкіл п. Мишківській дали рекомендації до представника комісаріяту в Парижу та до деяких філянтропійних організацій“.

Накінець, згадаю тут про те, з якою увагою ставився С. Петлюра підчас свого перебування на еміграції до справи видавання українського органу, що мав би своїм завданням розкривати зміст української державної ідеольогії та вияснити шляхи й методи національного будівництва. Завдяки ініціятиві С. Петлюри виходив цілий ряд часописів для українських вояків, інтернованих в польських таборах. З тих часописів особливої згадки заслуговує военно-науковий журнал „Табор“, що й досі істнує. З почину С. Петлюри почало виходити теж кілька таких великих органів, — щоденник „Українська Трибуна“, що його видавав своїм коштом д-р Е. Лукасевич, місячник „Трибуна України“ (обидва ці органи виходили за редакцією О. Саліковського) та тижневик „Тризуб“, що почав виходити у Парижі з 15. жовтня 1925. р. за редакцією В. Прокоповича. У всіх цих органах С. Петлюра брав найактивнішу участь, постачаючи туди статті та ріжні замітки на громадсько-політичні теми під прибраним імям — С. Торнтон, Німіц, В. Марченко й ін., часто і без підпису.

Не стану тут докладно зупинятися на журналістичній діяльності С. Петлюри на еміграції, бо ця тема може бути предметом спеціяльної статті. Одне можна сказати, що й тут, як і в кожній ділянці ріжноманітної діяльности С. Петлюри на еміграції, ясно просвічувалася та сама провідна ідея, що нею кермувався все своє життя незабутній вожд українського народу: плекати традиції боротьби за українську державність та прискорити здійснення змагань українського народу до національно-державного визволення.

Ст. Сірополко.

Вісти з Львівської Архиепархії.

Завідателем деканату іменований: Сайкевич Василь, парох Васючина, завідателем ходорівського деканату.

Заступниками деканів іменовані: 1. Коритко Мирон, парох Холоєва, заступником струмило-камінецького декана. 2. Крук Іван, парох Керниць, заступником городецького декана.

Канонічну інституцію на парохів дістали: 1. Боднар Іван, парох Вертолки залозецького деканату, на Мільно тогож деканату. 2. Винницький Іван, парох Залісець і вислужений декан, на Стрий. 3. Галькевич Тадей, парох Голосецька тухлянського деканату, на Ціневу рожнітівського деканату. 4. Дудикевич Володимир, ректор Станькови войниливськогодеканату, на Підгірки калуського деканату. 5. Кліш Іван, завідатель Солонки львівського деканату, на Солонку. 6. Карпчек Богдан, завідатель Козьови скільського деканату, на Петранку рожнітівського деканату. 7. Королевич Йосиф, парох Вишисок унівського деканату, на Бортків глинянського деканату. 8. Левицький Петро, завідатель Велдіжа долинського деканату, на Рожанку Вижню тухлянського деканату. 9. Маркевич Степан, завідатель Довгої калуського деканату на Довгу Калуську. 10. Новосад Степан, парох Стрийки збаразького деканату, на Сновичі поморянського деканату. 11. Пилипець Петро, парох Підборець і яричівський декан, на Підліски Великі тогож деканату. 12. Ратич Іван, парох Черча рогатинського деканату, на Ставчани городецького деканату. 13. Соловій Петро, парох Крехович і рожнітівський завідатель деканату, на Новицю Гор. калуського деканату. 14. Чаниж Теодор, завідатель Вибранівки бобрецького деканату, на Вибранівку. 15. Червінський Іван, сотрудник у Тухлі тухлянського деканату, на Рівню рожнітівського деканату. 16. Шавала Михайло, завідатель Німшина галицького деканату, на Німшин. 17. Янович Лев, парох Жупаня тухлянського деканату, на Головецько тогож деканату.

Завідательства дістали: 1. Андрушко Микола, завідатель Рожанки Вижн. тухлянського деканату, в Козьові скільського деканату. 2. Бемко Теофіль, завідатель Рівні рожнітівського деканату, в Берлогах тогож деканату. 3. Васильківський Ілля, парох Острова буського деканату, в Руді жидачівського деканату. 4. Гаврилюк Степан, парох Ширева брідського деканату, в Стремільчі радехівського деканату. 5. Ганущак Микола, сотрудник в Липиці Гор. рогатинського деканату, в Орявчику скільського деканату. 6. Давидович Василь, парох Закомаря олеського деканату, в Павлові радехівського деканату. 7. Горинь Мирослав, сотрудник у Кізлові козлівського деканату, в Кізлові. 8. Дідуник Микола, завідатель Нивиць лопатинського деканату, в Барилові тогож деканату. 9. Древницький Зенон, ректор церкви в Хильчицях золочівського деканату, в Розгадові поморянського деканату. 10. Думінський Микола, завідатель Добростанів городецького деканату, в Добрянах щирецького деканату. 11. Іжак Богдан, сотрудник у Добрсполі заранницького деканату, в Богатківцях тогож деканату. 12. Кищ Степан, завідатель Висоцька брідського деканату, в Нивицях лопатинського деканату. 13. Ківаш Іван, завідатель Стремільча лопатинського деканату, в Ширеві брідського деканату. 14. Кондрат Іван, парох Коропця поморянського деканату, в Кудобинцях, зборівського деканату. 15. Корчинський Володимир, завідатель Мільна залозецького деканату, в Вертелці тогож деканату. 16. Кравчук Михайло, парох Неговець войниливського деканату, в Германові. 18. Кучабський Володимир, завідатель Підлісок Великих яричівського деканату, в Підбірцях тогож деканату. 19. Левицький Ярослав, сотрудник у Підбережі болехівського деканату, в Церкіаній тогож деканату. 22. Лукашевич Діонисій, завідатель Церкіаної болехівського деканату, в Порші щирецького деканату. 21. Медицький Йосиф, завідатель Борткова глинянського деканату, у Вишисках унівського деканату. 22. Миронюк Іван, неопресвитер, у Дмитрю щирецького деканату. 23 Мисевич Роман, ректор церкви у Свержі перемишлянського деканату, в Рокитні миівського деканату. 24. Михайлів Іван, парох Добрян щирецького деканату, у Велдіжі долинського деканату. 25. Наумів Іван, сотрудник у Полоничній буського деканату, в Полоничній. 26. Олійник Павло, завідатель Барилова лопатинського деканату, в Острові буського деканату. 27. Пастух Петро, неопресвитер, у Куропатниках бережанського деканату. 28. Пиріг Антін, завідатель Рівні рожнітівського деканату, в Ілемні долинського деканату. 29. Савстун Петро, завідатель Павлова радехівського деканату, в Закомарю олеського деканату. 30. Серкез Степан, завідатель Куропатник, бережанського деканату, в Межирічі жидачівського деканату. 31. Сухий Володимир, поч. крилошанин Митрополичої Капітули, ректор Волоського Села і болехівський декан, у Болехові. 32. Тарантюк Юліян, завідатель Луковиці Нижньої любінецького деканату, в Неговцях войниливського деканату. 33. Теліжин Йосиф, завідатель Руди жидачівського деканату, в Залісцях ходорівського деканату. 34. Терещук Володимир, завідатель Підгорок калуського деканату, у Висоцьку брідського деканату. 35. Фанга Михайло, завідатель Кудобинець зборівського деканату, в Коропці поморянського деканату. 36. Черниш Семен, завідатель Новиці калуського деканату, в Жупаню тухлянського деканату. 37. Штурмак Петро, неопресвитер у Середопілцях радехівського деканату. 38. Шуст Ярослав, завідатель Сновича поморянського деканату, в Вірках Малих грималівського деканату. 39. Щуровський Орест, ректор церкви в Рахині долинського деканату, в Креховичах рожнітівського деканату.

Ректорами церков іменовані: 1. Бреадонь Григорій, сотрудник у Ремезівцях золочівського деканату, в Ягничеві Новім яричівського деканату. 2. Кізима Теодор, сотрудник у Лагодові унівського деканату, в Свержі перемишлянського деканату. 3. Липинський Мирослав, со-

о. О. ПРИСТАЙ. 29

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Як поводилися з муринськими невільниками в Північній Америці, вказує нам статут великої плянтації в стейті Міссісіпі. Ось деякі його постанови:

8. § При тілесній карі невільника треба робити це лагідно. 9. § Дозорець має подбати, щоб негри були добре одягнені й відживлювані. 10. § Обовязком дозорця є припильнувати, щоб кілька жінок що-тижня випрали, залатали й випрасували невільникам білля і одяг, а в неділю його роздали їм. В неділю повинні невільники скупатися, зачесатися і чисто вбратися, бо в цей день вони вільні від праці. 11. § Неграм не вільно працювати в дощ і по заході сонця, хіба коли треба забрати бавовну, щоб вона не змокла. 12. § Вечором, як затрубить сурмач, мусить дозорець перевірити ціле помешкання, чи всі негри на своїм місці. 13. § Невільниці, що мають діти, повинні щодня вранці віднести їх до захоронки під догляд опікунки. Кожне житло має бути замкнене на цілий день. 114. § Як негр захорує, дозорець мусить оглянути його, а в разі потреби прикликати лікаря і віддати недужого до шпиталю. Там він має так довго перебувати, доків зовсім не виздоровіє. 15 § Колиж негр умре, треба припинити всю роботу на одну годину, присвячену його похоронам. В них мають взяти участь усі його земляки. 16. § Слід докладно провадити реєстраційну книгу про народини й смертність негрів. 17. § Вагітну невільницю треба звільнити від праці на чотири тижні перед злогами й чотири після них. 18. § Кожний пильний мурин і муринка має завжди на Новий Рік дістати в дарунку пять долярів золотом. За них може купити собі що завгодно в місті, куди їде під доглядом дозорця. 19. § Кожної неділі повинні всі негри ходити до церкви.

Для вільного робітника це занадто скромні привілеї, одначе в Европі підчас панщини не мали кріпаки навіть таких прав.

Хоч і між американськими плянтаторами знаходились недолюдки, що знущались над своїми чорними кріпаками. Такі випадки траплялись в південних стейтах, де постійно панували заворушення. Бо неграм уривався терпець і вони стихійно бунтувалися; вирізували своїх тиранів, самі розбігались по широкій Америці, куди їх несли ноги. Та здебільшого плянтатори були людяні супроти негрів і навіть навипередки робили для них полекші.

Мурини, що були колись дикі у своїй африканській батьківщині, де деякі не погорджували людоїдством, в Америці почали помалу переміновуватися в культурних людей. Дуже багато причинилися до їх виховання проповідники, що розяснювали їм св. Письмо. Вони проповідували неграм науку Ісуса Христа й мали великий успіх. Бо навернені християни потверджували свою віру в Бога не лише словами, але й християнськими вчинками. Вони щиро привязувались до своїх добрих власників. Часто були готові пожертвувати собою, щоб рятувати життя свого пана або його рідні. Особливо підчас повені, пожежі або нападу войовничих індіян, негри показувались справжніми героями і людяні плянтатори щедро нагороджували їх за ці безкорисні послуги. А найціннішим дарунком для поневолених негрів була безперечно свобода!

Навіть сама держава іноді викуплювала негра з неволі, якщо він прислужився для неї в той спосіб, що викрив фальшівників грошей або убивника державного урядовця, перешкодив злодіям обікрасти якунебудь державну касу і т. п. За нього платила держава його власникові від 500 до 1.000 долярів і давала йому повні права громадянина. А визволені негри переконали всіх, що вони заслужили собі на волю. Вони кинулися до праці, ощадности й науки.

Пять років перед загальним скасуванням невільництва було в Америці 260.000 вільних муринських громадян, що мали маєтку на 20 міл. долярів. Це було в 1860. році Тоді почалася переломова доба в історії американських муринів. В тім році відбувалися вибори президента Злучених Держав. До виборчої боротьби виступили дві великі партії: республиканська під гаслом „Геть з невільництвом!“ і демократична з девізою: „Хай живе невільництво!“ Свободолюбні республиканці висунули Авраама Лінкольна, що й був вибраний президентом. А демократи, рекрутуючись здебільша з шістьох південних держав (Місісіпі, Фльорида, Алабама, Джорджія, Луїзіяна і Тексас), де були величезні бавовняні плянтації, що їх управляли чорні невільники, перепавши при виборах, скликали в 1861. році конвенцію до Місісіпі. Тут створили конфедерацію і вибрали своїм президентом Джеферсона Дейвіса.

Ось так повстали дві ворожі собі держави, що вели між собою чотири роки затяжну й виснажливу війну. Південні сконфедеровані держави з президентом Дж. Дейвісом, що захищали істнування невільництва, мали цілих три роки перевагу в боях. Їх вільні громадяни воювали, а невільники управляли їм поля, збіжжя і бавовну, доставляли поживу населенню і війську, а бавовну Англії і Франції, звідкіля йшли великі гроші для конфедерації.

(Далі буде.)

...в Журові бурштинського деканату, в Старому ...ського деканату. 4. Розумний Іван, завідатель ...зарваницького деканату, в Тучам перемишлянського деканату. 5. Тарнопільський Володимир, ...в Бенейі зарваницького деканату в Зал... теребовельського деканату. 6. Шкварок Петро, ...рожнітівського деканату в Рахині до... 7. Юхнович Михайло, сотрудник у ... збаразького деканату, в Плауч Малій ...деканату.

Сотрудниками з правом управи назначені: 1. Гугле... сотрудник у Верешиці яніського деканату, у ... 2. Дикий Роман, неопресвитер, у Липиці Горішній ...рогатинського деканату. 3. Нуд Богдан, неопресвитер у Тухлі тухлянського деканату. 4. Сокольський ... сотрудник у Свариччеві рожнітівського деканату ...перлівського деканату.

Сотрудниками назначені: 1. Божейко Роман, завідатель ...городецького деканату, у Вишенці Велицькій ...ського деканату. 2. Гаврилишин Ілля, завідатель ...у Стрию. 3. Гургула Анатоль, сотрудник у Золотниках з осідком у Бурканові зарваницького деканату, в ...войнилівського деканату. 4. Кішка Петро, неопресвитер, у Залізцях Нових залозецького деканату. ...Василь, сотрудник у Томашівцях войнилівського деканату, в Мостищі калуського деканату. 6. Любінець Теодор, неопресвитер, у Дернові струмилово-кам'янецького деканату. 7. Мацієвич Микола, неопресвитер у ... 8. Нарожняк Зиновій, неопресвитер, у Добрянах стрийського деканату. 9. Побігущий Богдан, неопресвитер, у Могильниці теребовельського деканату. 10. Трови Роман, неопресвитер, у Конюшках рогатинського деканату. 11. Д-р Єрмій Карло, був. завідатель Слободи Болехівської, у Волі Довголуцькій любінецького деканату. 12. Яремин Іван, неопресвитер, у Крилосі галицького деканату. 13. Яцкевич Мирон, завідатель Межиріча жидачівського деканату, в Скоморохах Нових галицького деканату. 14. Яцків Іван, завідатель Середопілець радехівського деканату, в Заланові рогатинського деканату.

Рукоположені: 1. Дикий Роман, неопресвитер, 15. II. 1936. 2. Кішка Петро, неопресвитер, 7. IV. 1936. 3. Любінець Теодор, неопресвитер, 7. IV. 1936. 4. Мацієвич Микола, неопресвитер 23. II. 1936. 5. Миропюк Іван, неопресвитер, 15. II. 1936. 6. Нарожняк Зиновій, неопресвитер, 7. IV. 1936. 7. Нуд Богдан, неопресвитер, 7. IV. 1936. 8. Пастух Петро, неопресвитер 15. II. 1936. 9. Побігущий Богдан, неопресвитер, 15. II. 1936. 10. Трови Роман, неопресвитер, 15. II. 1936. **11.** Харина Мирослав, неопресвитер 15. II. 1936. 12. Штурмай Петро, неопресвитер, 7. IV. 1936. 13. Яремин Іван, неопресвитер, 15. II. 1936.

Померли: 1. Білевич Микола, довголітній парох Полоничної буського деканату, ювилят, помер 27. лютого. 2 Левинський Атанасій, висл. катехит і парох Болехова, помер 8. березня. 3. Зарицький Данило, висл. декан і поч. радник Митроп. Консисторії, парох Кізлова кізлівського деканату, ювилят, помер 28. березня. 4. Мицько Петро, крил. відзн. вдовець, парох Дмитрова й завідатель радехівського деканату, помер 22. квітня.

Пятнують опльовування памяти заслужених українців.

(З листів до Редакції).

...Шановний Пане Редакторе!

Просимо дуже вмістити у Вашім Шановнім ...оцю нашу заяву:

Ми, представники трьох нижче підписаних ...ських наддніпрянських організацій, ...усім галицьким громадянством пятнуємо ...наганку д-ра О. Назарука, б. міністра ..., редактора „Нової Зорі", на особу Головного Отамана С. Петлюру, з якого імям звязаний останній збройний порив української армії ...народу в боротьбі за самостійність і який ...своєю припечатав відданість своїй ідеї ...народові.

Перед усім галицьким громадянством пятнуємо ...ниціям того органу, що зве себе католицьким, який — всупереч благословенству ...найвищого церковного достойника, ...Митрополита Кир Андрея, за відправу Служб Божих і панахид за душі всіх ..., що загинули у війні за волю Батьківщини, — агітує у пресі, щоб українці не молились за того, хто віддав своє життя „за други своя".

Перед усім галицьким громадянством пятнуємо безсоромність калюмніятора, який забитому ворожою кулею закидає, що „не вмів зійти зі сцени з драматичним ефектом із збереженням особистої гідности", передруковуючи ці слова пок. С. Томашівського.

Стверджуємо, що ця нікчемна нагінка йде вище на користь тих темних сил, які десять літ тому післали свого агента вбити Людину, за яку ми молимося разом з цілою Україною.

Разом з усім Українським Громадянством у день всенаціональної жалоби схиляємо голови перед памяттю нашого покійного Вождя та ще раз пятнуємо ті дрібні душі, які, йдучи на руку найгіршому ворогові нашого народу, разом з тим ворогом, у великий день смутку, — опльовують память одного з найбільших українців.

Український Центральний Комітет — Філія у Львові.

Союз Українок Емігранток — Філія у Львові.

Клюб Українських Емігрантів у Львові.

Еміґраційні справи.

ЕМІҐРАЦІЯ ДО ФРАНЦІЇ.

...до Франції на заробітки тепер майже неможливий. З огляду на поважну скількість вертаючих із Франції польські уряди не видають еміграційних пашпортів навіть тим, що дістають із Франції контракти праці. Щоби власник контракту праці міг дістати еміграційний пашпорт мусить передтим дістати окремий дозвіл міністерства суспільної опіки. Дістати такий дозвіл не ..., хіба що заходять дуже важні причини.

ВИЇЗД ДО АРГЕНТИНИ

До Аргентини можуть їхати як самітні особи, так і ... родини. Самітний може дістати дозвіл на візу ... передтим одержаного афідавіту або коли ... 2.300 золотих на купно землі в Аргентині. А... звільнюєся від вище згаданої показової квоти.

Родини можуть їхати тільки на основі показової квоти ...200 зол.

Виїзджаючі мають вільний вибір місця осідку. Землю можна купити за готівку або на сплати.

Коли їде родина, то вона платить за подорож по 667 зол. від дорослої особи. Аргентинська віза коштує 43.70 зол. від особи понад 16 літ.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ В БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 23. 5. ПАТ. На перифериях столиці відкрила поліція комуністичну центральну друкарню, у якій друкували нелегальну „Робітничу Газету"; арештували 14 осіб.

НОВИНКИ.



— **II. Вечір скрипкових творів** кляси проф. О. Москвичева відбудеться заходом Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові 25. травня ц. р. (понеділок) в год. 7.30 вечором в малій салі Інституту (Шашкевича ч. 5. III.). Вступ вільний, програмка 50 сот. 2156

— **Засідання Комісії Мови при НТШ у Львові** відбудеться в понеділок, 25. ц. м. в 6. год. веч. в бібліотеці Товариства.

— **З життя „Молодої Громади" у Львові.** Як довідуємось, клюб „Молодої Громади" перенісся до домівки Союзу Українських Купців і Промисловців (ріг Ринку і Городоцьких). Годиться відмітити чемну готовість Виділу СУКІП-у, який після відмови „Української Бесіди" пішов радо назустріч хвилевій потребі „Мол. Громади" і поділився з нею домівкою, заки „М. Г." відповідно уладить свою власну. Зачуваємо, що „М. Г." робить заходи, щоб винайняти каварняний льокаль „Народньої Гостинниці", який врешті звільнився від невиплачуючого піднаємця. Найвищий час створити в своїм будинку репрезентативний осередок товариського життя. Треба рахувати на добру волю управи „Нар. Гостинниці", яка у „Молодій Громаді", що гуртує поверх 250 осіб львівського інтелігентського активу, серед нього — керманичів кількох найсильніших установ, — діставаб від довгих літ уперше солідного платника та зробилаб добре громадське діло. Гадаємо теж, що краще мати заповнене у своїх людей нижче комірне, ніж наймити льокаль чужим людям за високу ціну, — якої ніяким чином не можна потім стягнути.

— **Дарданелі ворота України.** Реферат на цю тему виголосить заходом Т-ва письменників і журналістів м-р Б. Галайчук у вівторок, 26. ц. м. в салі Укр. Бесіди. Початок в год. 7. веч

— **Вистава стрілецьких памяток у Тернополі** проходить з успіхом. Відвідують її селяни і молодь навіть з подальших околиць. Приємно бачити дітвору, як з зацікавленням слухає пояснень провідників. Громадянство Тернополя з інтересом оглядає теж павільон В-ва „Червона Калина", де крім книжок, виставлено картини сучасних мистців, що їх можна набути на догідних умовах та піддержати тим чином працівників на полі творчої культури.

— **Старомадярські могили в Крилосі.** Д-р Ярослав Пастернак, директор Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, що відбуває тепер наукову подорож по музеях Румунії, Угорщини та Чехословаччини, мав дня 20. ц. м. у державному археольогічному музею у Будапешті ілюстрований світлинами доклад про розкопані ним торік у Крилосі дві старомадярські „золоті" могили із X. ст. Ця ревеляційна находка, що буде публікована у найближчому томі великого видавництва „Archeologia Hungarica", викликала сильне зацікавлення у кругах мадярських археольогів, зокрема у графа Зічі, головного директора держ. археольог. музею у Будапешті, який спеціяльно займається цею добою мадярської археольогії.

— **Хто виграв?** В нинішнім тяганні держ. кл. льотерії впали м. ін. такі виграні: 10.000 зол. на ч. 95533 97986, 5.000 зол. на ч. 43400 53309 73881 116796 125994 643 4512 118874 20706 26048 38488 72535 76080 79139 80681 109038 138642 139435 145299 146011 160922 180605. 2.000 зол. на ч. 643 4512 11874 20706 26048 38488 72535 76080 79139 80681 109038 138642 139435 145299 146011 160922 180605, 1.000 зол. на ч. 1817 8153 9531 9671 19222 19271 21335 38558 38937 40746 42887 48922 51302 56313 60217 63805 76457 88500 90127 93968 98144 100562 103331 104791 110266 114034 120935 123070 124460 126141 126545 139547 152061 154336 167654 170422 173104 178990 180957 189469 189575

— **Зловживання релігійної маніфестації.** У звязку з паломництвом академічної молоди на Ясну Гору, відбулася у Львові релігійна маніфестація. Після богослуження, яке відправив у катедрі архиєпископ Твардовський, і після маніфестації на Мар'ійській площі з промовами, польська академічна молодь рушила походом крізь місто з окликами: „Геть з жидами! Геть з комуністами!"

— **Обниження екзекуційних коштів.** Міністерство справедливости у звязку з оголошеною тарифою для коморників видало розпорядок, що має на меті зменшити кошти та приспішити екзекуційну процедуру. Щоб зощадити кошти вірителям, які розпочинають екзекуції, не знаючи про те, що вже інші вірителі вели їх безуспішно, а це тому, що довжник не має маєтку, — коморники будуть обовязані повідомити про це пізніших вірителів, що складають нові екзекуційні внески. У випадку виконування заняття в кількох місцях, де находяться рухомости довжника, нпр. у склепі і в мешканні, коморник може побирати тільки одну оплату відповідно до вартости еказекованого майна.

ПІДГОТОВЛЯЙТЕ ВИШИВАНІ СУКНІ!
ПОЛОТНЯНІ, БАТИСТОВІ, КРЕПОНОВІ, ШОВКОВІ!
НА ВЕЧІР ВИШИВАНОЇ СУКНІ,
що відбудеться 6. червня ц. р.
в Жовтій салі Народнього Дому.

— **Львівська хроніка.** На стрийській шосі під Львовом самохід, кермований лікарем д-ром Меч. Гольдзакою, наїхав на 24-літнього наколесника Рудольфа Каспера і тягнув його за собою. Тяжко раненого відставлено до шпиталю. — Сальомея Бляйдер із Чесанова купила від вуличного гандляря за 50 зол. нібито золотий перстень і ланцюшок, що представляли вартість кількадесять сотиків. — Д-р Ігн. Шапіра купив на Ринку від якогось ошуканця за 5 зол. „вічне" перо, а коли прийшов додому, ствердив, що в папері находиться кусник дерева.

— **Краєва хроніка.** Автобус, що курсує на лінії Тернопіль—Збараж, переїхав під Шляхтинцями 31-літнього Блажея Процика, що помер у тернопільському шпиталі. — В Жабю арештовано 31-літнього Миколу Петрука, що в порозумінні зі своєю любовницею Параскою Шуфлетюк убили в корчах 64-літню Софію Житиник, що мешкала з ним під одним дахом. — В Білій знайшли на полі робітника Сахерду, якого пчоли так пожалили, що він утратив свідомість. Перевезений до шпиталю ще досі не прийшов до себе. — На дім Василя Найброди в Данилівцях пов. Зборів напали в ночі бандити і зажадали грошей. Коли господар відмовив, впав крізь вікно стріл і положив трупом жінку господаря, 30-літню Марію.

— **Присуд на комуністів.** В окружному суді в Бережанах відбулася розправа проти Лейби Фантера й Айзіга Вайсмільха, обох з Підгаєць, під закидом комуністичної діяльности. Обох засуджено по 4 роки вязниці з позбавленням громадянських прав на 6 літ.

— **Страйк в Ожидові скінчився.** В Ожидові пов. Золочів скінчився кількатижневий страйк робітників у місцевому тартаку. На основі обосторонного порозуміння зроблено збірну умову на один рік. Крім того робітники дістали підвишку винагороди на 10 проц.

— **Богатий врожай овочів** заповідається цього року в краю. Черешні і вишні покриті густо овочами. Багато заповідається збір грушок і яблок, тому овочі цього року повинні бути дешеві. Тільки в деяких сторонах загрожені овочеві дерева гусеницями, що з причини лагідної зими і теплої весни сильно розмножилися.

— **Велика пожежа.** В селі Богданівка пов. Зборів вибухла на обійстю Франца Фільософа пожежа, яка за пів години знищила 51 мешкальних і 92 господарські будинки та 16 штук живого інвентаря. 200 осіб стратило дах над головою. Посуха і вітер унеможливлювали ратункову акцію, в якій взяли участь пожежні сторожі місцеві та з Даниловець і Озірної. Тому що пожежа охопила рівночасно будинки положені при шістьох вулицях ратункова акція обмежувалася тільки до винесення з вогню дітей, старців і живого інвентаря. Хто з нараженням життя виніс річи на город або до саду, втратив їх теж само, бо вогонь знищив навіть дерева. Шестеро тяжко попечених людей відвезли до найближчого містечка, а кільканацять лекше попечених перевязав на місці лікар з Озірної. Згоріли три четвертини села. Утворився ратунковий комітет, що має занятись допомогою для погорільців.

Абісинці підпалили летовище в Десіє.

Італійці розстріляли 20 старшин з гвардії негуса.

З Аддіс Абеби надійшли вістки, що в Десіє горить летовище. Невідомі справники підпалили склади бензини на летовищі та в околиці. Вже два дні лютує пожежа і загрожує щораз то більше містові.

В Аддіс Абебі італійці розстріляли в пятницю 20 старшин з прибічної гвардії негуса, обвинувативши їх за шпигунство. Між розстріляними є теж адютант негуса. Команда італійських військ визначила 10.000 талярів нагороди за голову раса Імру.

Дальший хід страйку у Львові.

През. Островський погрожує розвязанням збірних договорів.

У суботу минає вже третій день від проголошення страйку міських робітників. Покищо йдуть наради і в магістраті і в Інспектораті Праці та страйкарів у професійних союзах. Міська управа випробувала дотеперішнє становище президії м. Львова. У пятницю вечором появилися на мурах міста афіші з відозвою през. д-ра Островського до міських службовників. У відозві читаємо, що страйк вибух несподівано 21. травня в год. 5-ій рано, хоч переговори управи міста з представниками професійних союзів службовиків ще не скінчилися. Далі през. Островський стверджує, що проголошення та продовження страйку не має ніякого оправдання та вважає його за акцію, яка звертається проти загального добра міста та громадян з огляду на характер публичного вжитку поодиноких міських заведень. Тому през. Островський візвав робітників страйкарів, щоб у власному інтересі негайно вернулися до праці. Вкінці президент погрожує розвязанням збірних службових договорів, якщо страйкарі не вернуться до праці до трьох днів від вибуху страйку. Крім того страйкарів жде карна відповідальність за нарушення протистрайкових постанов ст. 223 і 224 карного закону.

В пятницю вечором з ініціятиви інспектора праці відбулася в ратуші спільна нарада при участи през. Островського, віцепрез. д-ра Веринського і представників міських службовиків. През. Островський візвав службовиків вернутись негайно до праці кажучи, що до страйку дійшло не з вини міської управи. На 19 вимог робітників міська управа узгляднила своє становище зі службовиками щодо 10 точок. І так управа міста згодилася на знижкові трамваєві карти для міських робітників, на видачу одностроїв і частинну стабілізацію. Вимогу заплати за страйкові дні управа відкинула. Делегати робітників приняли це до відома й заявили, що візвуть робітників вернутися до праці. Цілу ніч з пятниці на суботу йшли наради делегатів з робітниками. Вкінці робітники рішили страйкувати далі.

В суботу рано появилися на місті трамваї, які покищо їздять від Головного двірця до Гетьманських валів. Моторові та кондуктори виконують службу під сильною охороною поліції.

Моторовими і кондукторами є інжинири та контрольори.

Тому, що до праці приступило теж 9 трамвайників, їх усунули з професійного союзу ЗЗЗ.

У пятницю відбулася коротка авдієнція у справі страйку у воєвідстві. Львівський воєвода Беліна Пражмовський візвав голову союзу міських робітників і 10-ох представників страйкового комітету та відчитав їм постанови статтей 223 і 234 карного закону. Згадані статті карного закону постановляють, що особам, які шкодять заведенням публичного вжитку, грозить кара вязниці до 5 років. Воєвода підкреслив, що справи економічного характеру належать до президії міста чи пак до інспекторату праці. Зате воєвідство мусить дбати про вдержання ладу і про нормальний хід життя. На цьому авдієнція скінчилася.

СТРАЙК БУДІВЕЛЬНИХ РОБІТНИКІВ ЗАТЯГАЄТЬСЯ.

В суботу 23. травня ц. р. в год. 11-ій передполуднем делегати страйкуючих будівельних робітників склали в інспектораті праці спротив проти рішення Надзвичайної Розємної Комісії. Робітники відкинули це рішення кажучи, що воно не бере під увагу найсутніших їхніх справ. Будівельні робітники висунули такі три аргументи: 1) Рішення не обняло взагалі багато робітників, як робітників цеголень та робітників, які працюють при роботах, що їх фінансує Фонд Праці, а саме: дорогових, каналових робітників, брукарів і т. д.; 2) Рішення розємної комісії дає мені корисні, ніж ті, що їх осягнули будівельні робітники у безпосередніх переговорах з працедавцями; 3) Робітники дуже невдоволені рішенням комісії у справі винагороди. При кінці робітники заявляють, що бажають щиро угіднити з працедавцями умовини збірного договору, бо страйк приносить їм великі шкоди. Всеж таки рішення розємної комісії не можуть приняти.

— **Трагічні поминки.** В Річці-Снідавці пов. Косів по похороні гуцула Микити Шавлюка відбулися поминки, на яких частувалися теж горівкою. Коли забракло горівки, взялися до денатурованого спірту. Після такої вільної пятинки померли Андрій Захарук і Микита Шавлюк, а два інші учасники поминок борються зі смертю.

— **З Польщі.** В ґродському суді в Луцку якийсь Альфред Бенсдорф стрілив чотири рази до судді Йосифа Ґердона і вбив його на місці. Що було причиною вбивства, покищо не знати. — У звязку з вибухом бомби у склепі М. Блята у Варшаві арештовано чотирьох студентів політехніки.

Зі судової салі.

РОЗПРАВА В ЧОРТКОВІ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

У днях 19. і 20. травня ц. р. відбулася в чортківськім окружнім суді перед лавою присяглих карна розправа проти **Теодора Поповича і Данила Сліпенького**, рільників з Нагірянки коло Бучача, яких прокуратор притягнув до відповідальности за приналежність до ОУН (злочин державної зради зі ст. 97 § 1 к. з.) і за поширювання нелегальної літератури (за злочин зі ст. 255 § 1 і 2 к. з.).

Перший підсудний Теодор Попович і в слідстві і на головній розправі признав, що вступив до ОУН, прийшовши до переконання, що українському народові діється кривда на всіх його землях, а саме на Вел. Україні, в Польщі, в Румунії і Чехословаччині. Підсудний заявив, що не може подати прізвищ тих осіб, з якими в організаційних справах стрічався, щоб не наразити їх на непримемности. Другий підсудний Данило Сліпенький заперечив приналежність до ОУН. Щож торкається найденої у нього підчас ревізії нелегальної літератури, то підсудний заявив, що вона до нього не належить і він не знає, звідки вона знайшлася в його стайні. Здогадується, що цю літературу йому хтось підкинув.

По переведеній розправі судді присяглі затвердили перше питання щодо Поповича 9 голосами, друге питання 8 голосами. Зате перше питання щодо підс. Данила Сліпенького заперечили 12 голосами, друге питання у справі найденої у Сліпенького літератури 10 голосами.

На основі цього вердикту трибунал у складі віцепрез. Кучкевича і суддів Стожека та Благути видав присуд, яким засудив **Поповича на 3 і пів року вязниці; Данила Сліпенького увільнено від вини і кари.**

Обвинувачував прок. Шофер. Підс. Поповича боронив д-р **Володимир Електорович**, Данила Сліпенького — **д-р Михайло Росляк.**

ПЕРЕД ВЕЛИКИМ КОМУНІСТИЧНИМ ПРОЦЕСОМ У ЧОРТКОВІ.

В понеділок 25. травня ц. р. починається перед судом присяглих у Чорткові великий комуністичний процес. На лаві засяде 26 підсудних. Між ними лиш один українець, а саме Евген Липовий, колишній студент прав з Угриння, який у 1933 р. вступив до оо. Василіян у Крехові. Крім цього на лаві підсудних засідає чотирьох українських селян з Угриння і двох з тернопільського повіту. Позатим між підсудними є чотирьох польських студентів, решта самі жиди з Чорткова. Розправа розписана на 8 днів.

Подяка.

Отсим почуваюся до обовязку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за скоре й без зайвих труднощів виплачення повної обезпеченевої суми по мому бл. п. мужеві о. Володимирові Пристаєві, парохові в Яблонові п. Бориня.

Скоре й акуратне виплачення обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одиноке українське Товариство обезпечень на життя „Карпатія“ у Львові найширшим колам української суспільности.

Евгенія Пристайова.

Дивогляди.

ПАНСЬКІ ВИТРЕБЕНЬКИ.

В Америці всі знають великого мілїонера Віліяма Лідса, що у свій час був оженився з російською великою княжною Ксенею. У 1930. р. він розвівся з нею. Тепер він вибрався в подорож на своїй яхті і причалив до Ямайки. Звідти повідомив він через радіо світ, що женяться з одною бухгальтеркою нюйорського готелю Олівою Гамільтон.

НЕ БУДЕМО ЇСТИ ПЕЧІНКИ.

Славний данський учений Петер Фрейліх надрукував у Стокгольмі протест проти модерних метод, яких уживають при годівлі домашньої птиці, щоб вони були товстіші. Одна з тих метод — інструмент, яким насильно годують домашню птицю, позбавлюючи її потрібного природного руху. Виявляється, що загал, який смачно заїдає курей, качки та гуски добре відгодовані, навіть не догадується, як вони терплять, щоб відгодувати свою печінку. Вже заснувалося товариство, яке заявило, що не буде більше їсти гусячої печінки і яке веде пропаганду проти власників великих фабрик, що масово продають биту птицю.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Петлюра.

Не треба Симон, не треба Головний Отаман, бо є і буде тільки один Петлюра.

Той, що як звичайний вояк зводив рукопашні бої з большевиками.

Той, що станув на чолі творців української збройної сили.

Той, що станув на чолі Української Армії.

Той, що вперто йшов на розбиття найбільшого ворога України.

Той, що надав печать свого імени цілій добі.

Той, що згинув від кулі за те, що був Петлюра.

Минає десять літ від часу, коли на вулиці Парижа своєю смертю засвідчив свою віру, свій патріотизм і — своє значіння.

Шварцборт стріляв не людину, що займала високе становище, не уявного спричинника жидівського погрому, а Петлюру, а хоружого ідеї самостійности України.

Цього ніякий противник не заперечить, а як заперечить, то нещиро, ради політичної гри, чи особистих користей.

Знала Галичина Петлюру ще заперед війни. Молодим хлопцем приїхав він у Львів, зійшовся з нашими молодими і лишив по собі найкраще враження.

Знала Галичина Петлюру і з часів Визвольної Війни. Приїздив як головний вожд цілої збройної сили народу. Не все була з ним одної думки, але все бачила в нім бодай Наддніпрянщину.

Знала Галичина Петлюру і з Великої України, з часів тяжкого, трагічного конання нашої державности. І тоді мала великий жаль до нього за себе і своїх. Вiдтак згодився на збручанську границю!

Знає Галичина Петлюру і тепер. Знає зі споминів, з листків історії і з малої скромної могилки на цвинтарі Пер Ляшез у столиці Франції.

І знатиме до віку, як непересічну людину і направду доброго сина України.

З перспективи часу особи і події виглядають інакше. Величини стають часто малими, замітні факти дрібницями, а дрібниці зовсім затрачуються.

Петлюра на перспективі зискує.

А наш чуттєвий жаль до нього помітно тає під впливом розумової оцінки.

Цього року в травні минає десять літ від дня його смертної офіри.

Галичина клонить голову над його могилою, в тім твердім переконанні, що сповняє національний обовязок.

Галактіон Чіпка.

Спорт.

„Д. У. С.“

Пригадуємо, що в неділю 24. ц. м. відбудеться у Львові на площі С.-Б. „День Українського Спортовця“. Після дефіляди, що буде образом стану наших спортових товариств у Львові, будуть змагатися зі собою наші найкращі легкоатлети і дружини спортових гор. Початок в год. 15.30.

НОВІ ПЕРЕМОГИ „ДОВБУША“ ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

В неділю 17. травня ц. р. черновецький Довбуш розіграв у Чернівцях змагання за вхід до держ. ліги з дружиною Текстілю з Богуші і вирішив їх у свою користь у відношенні 7:1. У четвер 21. травня ц. р. Довбуш переміг сильну дружину Траян з Тягини у відношенні 5:0. Тепер Довбуш повинен ще розіграти змагання з останнім клюбом з ліги Б. Одначе кружляють поголоски, що Довбуша не допустять при зеленім столику до цих вирішних змагань, бо побоюються, що українська дружина здобуде мистецтво ліги. А це румунським шовіністам дуже не на руку.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Евген Храпливий: СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ із 229 таблицями, 17 діяграмами і 3 мапами. Львів 1936. Накладом Фонду „Учітеся, брати мої“. Стор. 352, ф. 8°.

Василь Сімович: ІВАН ФРАНКО, його життя й діяльність з нагоди 20-ліття смерти поета (1916—1936) з 26 образками. Львів, 1936. Накладом Т-ва „Просвіта“. Стор. 58, ф. 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відвічає.

Театри.

Український Мол. Театр „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького.

БЕЛЗ:
24. V. Голгота.

СОКАЛЬ (саля Сокола):
25. V. Ой не ходи Грицю.
26. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ДОЛИНА:
25. V. Дівча з Маслосоюзу.
26. V. Німа теща.
27. V. Лев з Абісинії.
28. V. Отаман Пісня.
29. V. Барон циганський.

Великий Театр:

Неділя, 24. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни знижені „Трафіка пані генералової“ год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави“.

Понеділок, 25. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави“. Бонові знижки важні.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник“ з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський“.
ВАНДА: „Весела вдова“, „Всі люди вороги“.
ҐРАЖИНА: „Страшний Двір“ на муз. Ст. Монюшки.
КАЗИНО: „Квітярка з Пратеру“.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!“
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МЕТРО: „Вондер Бар“.
МІРАЖ: „Пат і Паташон як джезбендисти“, „Надежду до тебе“.
МУЗА: „Пісня кохання“ з Ів. Кепурою.
ПАН: „Ця або жадна“ з Джітою Альпар.
ПАКС: „Для тебе співаю“ з Ів. Кепурою та Мартою Еґерт.
ПАЛЯС: „Рай на землі“.
РАЙ: „Циганський барон“.
СВІТ: „Циганський барон“.
СТИЛЬОВЕ: „Дівчина з посте-рестант“, ревія „Лише до нас“.
ЮНІ: „Бездомні“ з Патом і Паташоном.
УТІХА: „Пригоди невдачника“ і ревія.
ХІМЕРА: „Ліда наказа“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Світова вистава в Парижі.

Закордонне радіо.

Неділя, 24. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45, 12.55 Концерт, 15.40 Квінтет г-дур Брамса, 20.00 „Жінка знад моря“ авд. на осн. Ібсена. **Прага** (470,2) 9.50 Пісні слов. композиторів, **Париж** (1648) 10.00, 14.45 Концерт, 14.00 „Герой мимоволі“ оп. М. А. Міодіс, 19.30 Пісні в вик. хору, 20.45 „Злодій“ драма Бернштайна, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.00 Арії 19.50 Югосла в. вечір, **Берлін** (356,7) 10.30 Орх. музика, 19.00 Солісти, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Нар. музика, 18.00 Мельодія та ритм, **Ляйпціґ** (382,2) 11.30 Кантата Баха „Іх лїбе ден Гехстен фон ганцем Гемітє“, 18.45 Весела країна — весняна кантата Кельвеля, **Мінхен** (405,4) 9.30 Солісти, 10.45 Нар. музика, 15.05 Смичк. квартет ес-дур Шуберта, 18.40 Форт. ресітал, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Форт. ресітал, 18.15 Мадярські пісні, 22.20 Сальонова музика, **Мілано** (368,6) 20.40 Концерт хору, 21.25 Концерт, **Рим** (420,8) 12.15 Скр. ресітал, 17.00 Легка музика, 20.45 „Симон Бокканеґра“ оп. Верді.

Понеділок, 25. травня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Солісти, альт і форт. 18.10 Хор. 21.00 Давня та нова чеська музика, **Брно** (325,4) 19.25 Нар. пісні, 21.30 Соната Апасіоната Бетовена, **Прага** (470,2) 12.35 Легка музика, 17.40 Пісні Штравса, 21.35 Квартет ц-моль Новака. **Париж** (1648) 11.00, 21.00 Концерт, 20.00 Спів, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.45 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.30 Дівчата співають, 19.15 Квартет форт. Катвіга, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 21.00 „Зузаннина тайна“ оп. Вольф Фераріі, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.50 Солісти, 18.00 Розр. концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.30 Хорватські пісні, 18.30 Орх. концерт, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 Вокально-інстр. концерт, 21.45 Концерт тріо, **Рим** (420,8) 13.30 Популярна музика, 21.35 Концерт мандоліністів.

Вівторок, 26. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Розр. концерт, 15.20 Вокальна авдиція для дітей, 17.20 Солісти: віол., тенор, 20.00 „Рідний край кличе“ вок.-муз. авд., 22.10 Форт. й орг. твори Реґера, **Прага** (470,2) 16.10 Концерт орх., 17.20 Скрипка, 20.05 Симф. концерт, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Вок.-інстр. концерт, 20.45 Давні й нові пісоньки, **Білгород** (437,3) 12.00 Популярна музика, 18.00 Форт. ресітал, 18.30 Пісоньки, 19.50 Солісти, **Берлін** (356,7) 17.30 Муз.-літ. авдиція, 19.00 камер. музика, 20.10 Мельодії з усього світа **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 20.10 Концерт, 17.50 Італ. нар. пісні, Ґітор тенор, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.50 Французькі композитори, 18.00 Популярна музика, **Будапешт** (549,5) 17.30 Циг. музика, 19.00 Спів, 21.30 Сальон. музика, 23.20 Скрип. ресітал, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Симон Бокканеґра“ оп. Верді, **Рим** (420,8) 13.20 Орх. концерт, 22.00 Форт. ресітал.

Львівське радіо.

Неділя, 24. травня 1936.

9.00 Раннішня авдиція 10.00 Ченстохівське свято, 11.57 Сигнал часу 12.03 Театральний огляд, 12.15 Симфонічний концерт; у перерві ок. год. 12.00 Театр Уяви: „Літературна нагорода“, 14.00 „Володарка“ поих. образець, 14.20 Легка музика з гр. пл., 14.30 „Весна на Мазовші“, музика, спів, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Вірність і слухняність, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Гутірка: Для розваги хліборобів, 16.00 Діти матерям, 16.30 „Пісні без слів“ Мендельзона з гр. пл., 16.45 Програма на завтра, 16.50 Спортові вістки, 16.55 Реклям. концерт, 17.00 Е. Невін: „Нарцис“ гр. пл., 17.15 Театр Уяви в чужих: „Нікотина“ Ганса Кваля, 17.45 Літер. новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орх., солісти; у перерві Актуальна гутірка, 20.00 Концерт мадярських солістів (спів, музика), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Місто з заоселій львівській хвилі, 21.30 Місто з за лицями, 21.45 Трансмісія мечу копмача „Висла“ — „Челсі“ (Льондон), 22.05 Симф. концерт, 23.00 Спортові й метеорольог. вістки, 23.15 Танкова музика з гр. пл.

Понеділок, 25. травня 1936.

6.30- 7.40 Раннішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 8.30 Тягнення гол. виграної: 1 мілїон зол., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Культурний союз провінції, 12.25 Сальонова музика орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 При чорній каві, гр. пл., 15. 15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Оп. симф. фрагменти з гр. пл., 16.15 Лекція німецької мови, 16.30 Віольончелевий ресітал, 17.00 Заслужені жінки: Клавдія Потоцька (100-і роковини смерти), 17.15 Хвилина поезії: „Меч архангела“ Корн. Уейського, 17.20 Легка музика в вик. мандоліністів, 17.50 Клопоти зі словником, виг. Ст. Василевський, 18.00 Форт. твори Фр. Ліста, 18.30 Листи від дітей, 18.40 Мельодії весни, гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка, 19.05 Сільська перум, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35- 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Відправа“ Андр. Чижевського, 20.30 Фр. Шуберт: Тріо оп. 100, ч. II. і III., скр., віол., форт., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Оперетова музика, 21.30 Літер. вечір присв. Генр. Жевуському, 22.00 „Лукія з Ламермуру“ оп. (в скороченні) з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Читайте „Діло“!

Вівторок, 26. травня 1936.

6.30, 7.40 Раннішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: Історія трьох вітрів, 12.30 Великі увертюри, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальонове тріо, 16.00 Скрипалька ПКО, 16.30 „Отельо“ Верді, з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Новочасна архитектура в Польщі, 17.15 Форт. ресітал Зиґфріда Шмефойґт, 17.45 Куток мови, 17.55 Танкова музика, пісоньки, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільська перум, 18.45 Авд.: Молодий кооператист ... свого ре-

пертуару (форт. О. Отавова), 19.00 Львівський актуальний фейлетон 19.10 Програма на завтра. 19.20 Реклама. 19.30 Регламовий концерт. 19.40, 19.49 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Монольог Ів. Тишковича. 20.10 Симф. концерт орх., форт., 22.30 Пос. Шмідт. гр. пл., 22.45 „Поленс Антліц" відч. у німецькій мові. 23.05 Літер. хвилини: Твори Тад. Голендра. 23.15 „Вечором", гр. пл.

БІРЖА.

Гроші.

Купно — продаж: Бельґи бельґ. 99.16 — 89.75; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фльорени голяндські 360.37 — 358.65, Фунти англ. 26.32 — 26.36, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60—19.20, Корони данські 118.39 — 117.55, Корони норв. 132.23 — 132.25, Корони шведські 136.73—135.75, Ліри італ. 36.00—34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.61, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 101—100—101, Лільпоп 10.75—11.50, Стараховичі 33.50—33.75.

Папери.

5-прц. інвест. 1 ем. 65.60, 2 ем. 67 серії не нотовані, 5 конверсійна 52.50, 6-прц. дол. 78.50, 4-прц. дол. 49.75, 7 прц. стаб. 61.75—62—63.

Львів, 23. V.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4½% Зл. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.
Преміївки: Долярівки 49—50,

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 23-го травня ц. р. кооператива платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. бльок. . . 2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . 2.20 „
1 л. молока . . . . 0.15 „
1 к. яєць . . . . 2.60—2.65 „

Тенденція на масло, на молоко і на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 23. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахоясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):
Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „
Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Горем прибита родина бл. п. о. Евгена Громницького дякує з глибини серця Іх Ексцеленції Митрополитові Кир Андрієві за слова співчуття. Преосвященним Кир Никиті і Кир Іванові, о. Мітратові Базюкові, о. Прелатові Куницькому і всьому Духовенству за звеличання своєю присутністю похоронного обряду. О. Крил. Дамянові Лопатинському, о. Сов. Омелянові Горчинському, о. Сов. Михайлові Лабі і проф. Матіїв-Мельникові за прощальні слова.

Всім, що своїми відвідинами несли потіху Дорогому Покійникові в часі Його недуги, в першій мірі о. Крил. Юліянові Дзеровичеві за часті відвідини, о. Сов. Олександрові Бучацькому за уділювання Найсвятіших Тайн. Ігуменатові СС. Василіянок Манастиря св. Мокрини за вичливу поміч, Управам Шкіл СС. Василіянок і Гімназії ім. Кокорудзів за звеличання похоронів участю молоді, абсольвенткам з 1935 р. за память, Управі Школи і Ігуменатові СС. Василіянок в Дрогобичі за уладження поминального Богослуження, всім знайомим за проводи Покійника на місце вічного спочинку і за слова співчуття передані устно чи письменно.

Львів, в травні 1936 р.

ОПОВІСТКИ.

СТАНИСЛАВІВ. Зїзд абсольвентів та учителів держав. муж. учительської семинарії. З приводу ліквідації держ. мужеської учительської семинарії в Станиславові відбудеться дня 4. липня ц. р. товариський зїзд абсольвентів та учителів усіх річників (років 1871—1936) тої семинарії. Тимчасовий Комітет Зїзду прохає всіх абсольвентів та учителів, де вони не жилиб, взяти особисто участь у тому зїзді та свою приявність зголосити найпізніше до дня 10. червня ц. р. на адресу: Кандюк Степан, учитель, Станиславів, Школа ім. А. Міцкевича. Близшу програму зїзду подамо по одержанні зголошень.

На Рідну Школу зложив Впреп. о. Канцлер Микола Галянт 5 зол. замісць святочних побажань. 2171

Дирекція приват. гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі кляси: а) I, II, III і IV клясу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. клясичної гімназії давного типу (з латиною і грекою), в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за науку в клясах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення вписів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позамісцевих поштою. **Вступні іспити до І. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), а до вищих кляс 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, останнє шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспи. Такса за іспит 10 зол., до вищих кляс 15 зол. При гімназії є виховний Інститут, ведений фаховими силами. — **За Дирекцію: о. В. Лциник.** 2148 2—4

Дирекція Захоронкової Семинарії Рідної Школи у Львові подає до відома, що вступні іспити на І. і II. рік відбудуться в днях від 19. до 25. червня о год. 8. рано. Зголошуватися вже тепер в Дирекції Зах. Семинарії, вул. Мохнацького 12. II. поверх. До школи приймається учениці, що покінчили 7 кляс народньої школи у віці від 14 до 18 літ (старші за дозволом Кураторії).

Конкурс. Головна Управа Рідної Школи розписує отсим конкурс на управительку (ля) дів. гімназії Р. Ш. в Стрию. Прохання враз з залучниками вносити на адресу Головної Управи Р. Ш. до 31-го травня ц. р. 2157

Подяка. На будову захисту для старців Т-ва „Взаїмна Допомога" непринятих службовиків у Львові зложили в зол.: о. Микола Шиноцький, Володимир 3, Д-р Василь Яшин Городенка 2, Д-р Михайло Сірко, Броди 2, Д-р Осип Скульський, Бурштин 2.50, Роман Шопа, Кatoзиці 10, Анна Кулинич, Ходорів 5, Стефан Ткаченко, Здолбунів 5, „Маслосоюз" Львів 20, „Дністер" Львів 10, „Суспільний Промисл" Львів 10, „Дендра" Львів 5, „Карпатія" Львів 5. Разом 79.50 зол. — Всім жертводавцям складаємо щиру подяку. Хто черговий?! Комітет будови приюту: **Микола Гуль**, голова, **Ґуральовський**, секретар. 2163

Просимо добросердного українського громадянина подарувати убрання для найбіднішого, ідейного молодця середнього росту. Зголошення: Руська 3/II. пов. 3—3

ЛІТНИЩА

В ГІРСЬКІЙ, кліматичній, затишній долині Прута, у стіп Явірника в ЯМНІМ до винайму соняшні покої з верандою і бальконами від 20. травня ц. р. ТІНА ГАЛУЩИНСЬКА, Ямна п. Яремче. 2112 2—2

ВЕСЕЛО І ЗДОРОВО проведете літнє дозвілля виїхавши у прегарну околицю в Карпатах. Ліси й ріка, добра комунікація. Зголошення: Марія Ортинська, Топільниця, р. Strzyłki.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

СПІЛЬНИЧКИ, СПІЛЬНИКА шукає поважне торговельно-промислове підприємство для поширення своїх відділів у Львові. Бажаний вклад 5.000—7.000 зол. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „БЮРОВА СИЛА". 2129 3—3

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Малаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Браерівська 16, тел. 233-34 2127 3—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Браерівська 16, тел. 233-34. 2127 а 3—6

6 КІМНАТ, комфортове, мешкання або бюра, дешево, Баторія 32. 2150 3—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

РУТИНОВАНИЙ адв. соліцитатор приймає місце в адв. канцелярії за 40 зол. місячно. Зголошення до „Діла" під „Безробітний". 2155 2—2

BESSA Voigtländer'a

Запевнює непорушні знимки з руки, завдяки застосуванні нового вивходу язичка на дні камери замісць вужика. Абсолютно певна конструкція, новочасне, естетичне викінчення. Світової слави оптика Voigtländer-a Проспекти даром.



Jener. reprezentacja: WARSZAWA CHMIELNA 47 a

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Кропони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслїни	0.65	Зефір сирий	0.55
Вoaлїни	0.65	Перкаліна колір.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.85
Сирий шовк	1.—	Попеліна на сор.	1.15
Сатина на шляфроки	1.—	Всип пожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мереж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.30
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начиння	0.45
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

РІЖНІ

ВІЗКИ ДИТЯЧІ, найновіших типів від 18 зол. поручає фірма Кік, Жовківська 17. 2047 4—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 27-60

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупиш у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА 3**, тел. 271-14. 2063 9-12

„УНІВЕРСУМ" комісова крамниця Пасаж Міколяша приймає в коміс і продає мужескі і жіночі футра, куртки, гардеробу і т. п. 2149 2—5

ПРІМУСІВКА — не коптить, 1 літра 50 сот.; від 5 літер вгору з доставою — великий опуст. БЛЬОХ, РІЗНИЦЬКА 7. 2166 1—2

ЗАПЕВНЮЄМО ВСІМ ПОВНЕ ВДОВОЛЕННЯ. Сорочки мужеські, спортові оксфордові 4.50—5.50, попелінові 4.95—5.40, сіткові (князь Валії, новина) 4.90, з правдивого шовку від 7.90—11.80, підштанки з сирого шовку 2.75, також ріжне біля жіноче і дитяче в великім, подивугіднім виборі. Фабрика Біля „АСТРА". — Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 1—2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст недуг венер. шкірн. і косметики

Д-р Фішер

б. довголітній лікар-асистент дерматольоґічних клінік у Берліні, Празі і Відні перепровадився і тепер ординує від 9—1 і 3—7

Львів, вул. Кілінського 3.

напроти Віденської Кав. — Тел. 251-68.

ЛІКАР

Д-р Яків Гайм

орд. у вутрішніх і дитячих недугах. Лікування кварцевою лямпою.

ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 151. тел. 113-88. 2092 1—4

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 2-16

Д-р Остап Прийма

ординує в ТРУСКАВЦІ, Лазенна 4 від 15. травня до 15. вересня. (Рентґен. апаратура Цайляйса). 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

МАКС ТАЙҐ

КРАВЕЦЬКИЙ САЛЬОН

КОПЕРНИКА 10 — ТЕЛ. 287-11

пригадується П. Т. Публиці. — Ціни приступні. 2146 2—3



„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші моделі капелюхів, водічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 12-?



Блощиці нищить радикально **СВІЧКА С-ҐАЗ**

„САНОС", Львів, Кл. Танської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

ПАНІ, ПАНОВЕ І ДІТИ, що терплять на біль ніг, нехай зголоситься з успіхом до ортопедичної робітні обуви

Ф. ПОСАРІНА

Львів, Янівська 16. 1733 4-4

Великий вибір Ракет ситківкових



фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2165 1-?

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.